

Novi Zagreb Sjećanja Slavka Cvetnića, jednog od prvih stanovnika Trnskog

Uselili smo prije kraja gradnje, bio je to spas

Močvare, livade, polja, korita savskih rukavaca, postali su gradilišta novih naselja, gdje su krov nad glavom pronašle brojne obitelji iz cijele Hrvatske

Lana Kovačević/vlm
lana.kovacevic@vecernji.net

Mi smo se doselili u Trnsko u listopadu 1962. godine. Useljavali smo se čim bi stan bio gotov, dapače, u našoj su kući useljena dva stana još prije nego što je kuća bila zgotovljena. Stanarima se jako žurilo i prisiljeni su bili useliti se, jer su već bili u neizdrživoj stambenoj situaciji, ili kod rodbine ili kao podstanari i sustanari..., sjeća se Slavko Cvetnić, jedan od mnogih ranih novozagrebačkih doseljenika, vremena kada se Zagreb širio na desnu obalu Save.

Zajedničke prostorije

Močvare, livade, polja, korita savskih rukavaca, postali su gradilišta... Gradilišta novih naselja.

Danas, pola stoljeća kasnije, o tom vremenu pričaju fotografije izložene u izložbenom prostoru Muzeja grada Zagreba, pod značajnim nazivom - Pola stoljeća Trnskog - priča jedne generacije.

- Mi smo se također doselili iz jednog sustanarstva u jednoj sobi na Veterinarskom fakultetu, bilo nas je desetak obitelji, a zajedničke prostorije bile su kuhinja, kupaonica, hodnik, veškuhinja. Manje-više je tako bilo da su se ljudi doseljavali iz takvih podstanarskih, sustanarskih stanova, ili zajedničkog života s roditeljima. Dobar je dio doseljenih obitelji bio s djecom, tako da je prve godine bilo devet prvih razreda, sjećam se jer je naš sin tada krenuo u školu. Bili smo ljudi različitih kategorija...

Foringaši koje je 1963. godine snimio Slavko Cvetnić

Doseljavali smo se na svakojake načine, a pomagali su i foringaši

- vrti svoja sjećanja Cvetnić gledajući u fotografiju koju je u Trnskom uslikao 1963. godine.

Da se ne zaboravi i da zauvijek svjedoči o zagrebačkoj povijesti.

- Doseljavali smo se na svakojake načine. Kamiona za prijevoz tereta nije bilo toliko, jer su još uvijek bili takozvani foringaši u Zagrebu. Bili su to ljudi koji su

imali velika kola i dva konja. Foringaše se još moglo vidjeti do 1965. godine. Oni su radili ono što sada rade firme koje su kvalificirane za prijevoz namještaja - kaže Cvetnić, pričajući tako priču svoje generacije.

Skučene prilike u gradu

- Podrijetlo ljudi bilo je tada široko, jer su se doseljavali iz cijele Hrvatske i živjeli

Muzej

Fotografije su iz privatnih albuma 70-ak obitelji

■ Izložbu Pola stoljeća Trnskog - priču jedne generacije možete razgledati do 31. kolovoza, od utorka do petka od 10 do 18 sati, subotom od 11 do 19 i nedjeljom od 10 do 14 sati. Na izložbi je izloženo oko 260 fotografija i još 60 fotografija u multimedijalnom obliku. Čitavu izložbu sačinjavaju fotografije prikupljene iz privatnih fotoalbuma sedamdesetak zagrebačkih obitelji.

Većina fotografija ima i svoju pozadinsku priču - kako su se doselili, kako su živjeli, i kako je izgledalo čitavo naselje.

A zašto baš Trnsko, pitamo Kristijana Strukića, kustosa Muzeja grada Zagreba i glavnog pokretača ove ideje.

- Trnsko je prvo urbano i planirano naselje i simbol širenja Zagreba preko Save - zaključuje Kristijan Strukić.

su u skučenim prilikama u Zagrebu. Svi su se praktički doselili odjedanput ili su se useljavali unutar desetak ili četrnaest dana po dolasku na prostor koji je uglavnom bio poljana. U ono vrijeme nam je to bio spas - iskren je autor tih redaka Slavko Cvetnić, čija se čitava priča nalazi u katalogu koji također možete dobiti na izložbi.